

Z Wiednia d. 15. Czerwca.

Podług dalszych rapportów Arcy Xcia Karola, wynosi strata, którą nasza armia w różnych potyczkach na niższym Renie poniosła: w zabitych i oficerze i 17 prostych; w ranionych 149 unterofficerach i prostych; w przeszłych w niewolę i zamieszanych i oficerze, 40 unterofficerach i prostych. Dystyngowali się szczególnie we wszystkich tych potyczkach: generał Elsnitz, który z kilku szarżycami i jedną dywizją Kińskiego, potrafił daleko w większej sile będącego nieprzyaciela, tak długo wstrzymać póki mu Wecezia huzary nieprzyszły na pomoc, i na ów czas odparł dopiero nieprzyaciela; pułkownik Jellachich przez waleczny odpor i z całym swoim wojskiem; major Mamulla od szarżyców; major baron Wodniański; rotmistrz hrabia Trautmansdorff, i Schaffhüttel od ułanów; major Löhr od Salzburczyków i pierwszy porucznik Vella, który popadł nieszczęścia iż został ranionym i w niewolę się dostał.

Nieprzyaciel nieprzestaje wciąż ze wszystkich stron swoich ataków: d. 2 atakował forpoczty feldmarszałka hrabiego Mercandiu od Argenthal, ale został odpartym; tego samego dnia przypuścił straszną kanonadę na stojące Saskie woyska pod Kira, gdzie kilku grenadierów poległo; ale jednak został i tu przez roztropne dyspozycje feldmarszałka Lindt wnet do uciezki przymuszonym. D. 4. przypuścił nieprzyaciel jeneralny atak na całą linię forpocz-

tów prawego skrzydła korpusu feldmarszałka Mercandiu, pod jeneratem Xciem Hohenlohe; przedarł się do doliny Stromberskiej i po dwa razy wpadał we trzy bataliony na wzgórkę Kandrychu, ale zawsze został ze stratą odpartym.

Kiedy się to z korpusem feldmarszałka Mercandiu działo, obrocił nieprzyaciel znaczne siły przeciwko korpusowi feldzeigmeistra Xcia Wirtemberskiego. Dnia 3 odpędził nasze woyska aż do Altenkirchen nazad; Xzę Wirtemberski rozkazał go korpusowi rezerwy atakować, który go prawda wypędził i jego jazdzie wiele szkodził, ale d. 4 równo ze dniem pokazał się zdaleka większą siłą, bo 24,000 ludzi wynosząca, i atakował Altenkirchen i Krobach. Xzę Wirtemberski widząc, iż tak przemagającej sile niewydoła, umyślił się cofnąć; tylko że lewe skrzydło za daleko się już było z nieprzyacielem zapuściło w bitwę, niemógł się więc bez wystawienia się na niebezpieczeństwo cofnąć. Tym czasem zdobył nieprzyaciel osadzone od nas wzgórkę; atakował regiment Jordisa; 3 razy odparł ten regiment z zapalczywością napadającego nań nieprzyaciela, uderzył z bagnetami na jego jazdę, wiele mu straty zadał, aż nakoniec udało się przemagającej sile przedzielić te dwa bataliony i musiały się potem do pobliskiego lasu cofnąć.

Zważywszy Xzę Wirtemberski, co się z jego lewym skrzydłem działo, widział się być przymuszonym porzucić stanowisko Krobach, i obrać sobie takie miejsce, gdzieby mógł posiłki do siebie ściągnąć.

i oczekiwać złączenia z stojącym pod Montabuer jenerałem Fink, znaczney liczby woyska, które z wyższego Renu do niego ciągnie.

Z Paryża d. 3 Czerwca.

Pomimo wszelkie przygotowania, do najwyższego popierania wojny do której dyrektoryat tak dzielnie zachęca odezwą swoją armie w Niemczech, i do czego 220 mill. liw. wyznaczono, mówią jeszcze zawsze o negocyacyach pokoju, które się co raz daley rozszerzają, i może wyiawszy tylko Anglią doczekamy się wnet powszechnego pokoju. — Teraz spodziewamy się wkrótce pokoju z Austryą, i mamy już kilka powodow do tego podobieństwa; lecz pewniejsze dotąd są wiadomości o negocyacyach niektórych krajow Włoskich. Kondycye zawartego zawieszenia broni Xcia Modeny, z jenerałem Buonaparte i jego pełnomocnikiem są inż urzędownie wiadome; i o to się słownie przytaczają: 1) Xżę Modeny zapłaci rzeczypospolitey Francuzkiej 7,500,000 liw. w Francuzkiej wartości, z których 3 milliony mają byćż zaraz do kasy armii wypłacone, 2 mill. we 14 dniach, a reszta 2,500,000 liw. w miesiąc na ręce bankiera rzeczypospolitey P. Balbi w Genui. 2) Xżę Modeny ma oprócz tego, za 2,500,000 liw. żywości, prochu i amunicyi wojenney, w wyznaczonym od jenerała kommanderującego czasie dostawić. 3) Xżę Modeny obowiązue się wydać 20 obrazow, które przez sztukmistrzow w iego galeryi, lub winnym miejscu iego kraiu będą wybrane. Po dopełnieniu tych kondycy, niebędą woyska rzeczypospolitey przechodząc przez iego kraie żadnych rekwizycy wymagały; żywności, których będą potrzebowały, będą dobrowolnie i za pieniądze dostawione.

Wypis z listu jenerała Buonaparte z Medyolanu d. 22 maja do dyrektoryatu:

“Odebrałem obywatele dyrektorowie, wystanego do mnie kuryera, który d. 15 z Paryża wyjechał. Przywiósł mi artykuły chwalebnego pokoju, któryście z krolew Syrdyńskim zawarli; przymyście w tey mierze moje życzenia; woysko jest kontente. Przyłączam wam tu odezwę do ar-

mii, iako też kondycye zezwolonego zawieszenia broni z Xciem Modeny.“

Podpisano *Buonaparte*.

Odezwa do armii jest następująca:

“Zofnierze! Snuściliście się gdyby iaki stromien z wysokości Apeninu; przewalczyliście i powalili wszystko co się tylko waszemu marszowi sprzeciwiało Uw! niwszy Piemont od obcey przemocy, poszedł za swoia naturalna do pokoju i przyjaźni dla Francyi skłonoscia. Zdobyliście Medwoian, i republikańska chorągiew wieie w Lombardy; Xżęta Farmy i Modeny niewinni tylko waszey wspaniałosci swe polityczne iestestwo. Armia, która wam z taką wyniosłością groziła nieznanym już więcej miejscem, któreby ją od waszey waleczności zasłoniło; rzeki Po, Ticino, Adda, niemogły was i jednego dnia zabawić; tak wysoko wystawione fortece Włoskie, niebyły dla was dosyc mocnymi; przedarłiscie się tak prędko przez nie, iakście przeszli przez Apenin. Tyle waszych zwycięztw ziednały w oyczynie wiele ukontentowania; wasi reprezentanci postanowili święto zwycięztwa, które na waszą chwale w wszystkich gromadach obchodzone będzie. Tam cieszą się wasi oycowie, wasze matki, wasze żony, wasze siostry i wasze kochanki, z waszych zwycięztw i pyszną się iż są waszemi należacemi. Tak iest żołnierze, wieleście zrobili. . . . ale niemacież już więcej do zrobienia? . . . Mająż onas powiedzieć, iż tylko zwyciężać umiemy, ale nie pożytkować ze zwycięztwa? Masz nam potomność zarzucić, iżeśmy w Medwoianie znalezi Kepuę? . . . Lecz nie! widzę was już do broni spieszących; miętka spokojność nudzi was; dni którebyście dla waszego honoru opuścili, są stratą i dla waszego szczęścia. . . A więc ruszyny się! musimy ieszcze natężone marsze robić, musimy nieprzyaciół pobić, musimy laury z bierać i zemścić się obelgi. Tak iest, muszą ci zarzec, którzy we Francyi zapalili pochodnię domowych mordow, którzy podłym i zbuieckim sposobem naszego ministra zamordowali i nasze okręty przed Tulonem zapalili. Godzina zemsty już wy-

biła, ale ludy niechay się nietrwożą; my jesteśmy przyjaciółmi wszystkich ludow, a nadewszystko potomków Brutusow, Scypionow i owych wielkich mężow z których wzor bierzemy. Przywrócenie kapitolium, podniesienie z uczczeniem statuow owych Rycerzow, którzy go wstawili, wskreszenie od kilku set lat uspionego ludu Rzymskiego; oto mają być skutki waszych zwycięstw; to będzie epoką u potomności, a wy sobie zasłużyście na wiekopomną sławę, iż esście najpiękniejszym okolicom inna postać nadałi. Wolny zaś lud, Francuzki będąc od całego świata poważanym nada Europie chwalebny pokoy, który mu przez 6 lat czynione rozmaite ofiary wynadgrodzi; a wy powrócicie do swoich trzód nazad; wasi spotobywatele będą z uszanowaniem na was poglądać i rzekną: Oto ten był w Włoskiej armii!

Widać z tej odezwy iż Buonaparte ma zamiar nasze wojska aż do Rzymu, a z tamąd do Neapolu posunąć.

Tateysze pisma głoszą, iż Francuzi opanowali port Liwornu. Anglicy opanowali byli pod armatami portu Francuzkiego kapra, chociaż rządca Liwornu przyrzekł świętobliwie, iż niecierpi takowego zgwałcenia neutralności. Konsul francuzki żądał satysfakcyi i oddania we 24 godzin zabranego okrętu; kiedy to wprzeznaczonym czasie nienastąpiło, posłała republikańska kolonna przez grant Florency i opanowała będący w Liwornie magazyn angielski, jeden liniowy okręt i jedne fregatę. Ponieważ ta nowina nie jest jeszcze urzędownie ogłoszoną, zączym potrzebuje potwierdzenia.

W mowie, którą prezydent dyrektorjatu obywatel Carnot pod czas obchodu święta zwycięstwa miał, podziękował filozofom, uczonym i innym obywatelom imieniem narodu, za przyłożenie się do ugruntowania rzeczypospolitey. "Przymiycie nad innych to podziękowanie, rzekł daley, wy republikańskie armie, których stawa i zwycięstwo, tak nam dziś żywo w pamięci tkwi. Obroniłście nas przeciwko to sprzymierzonym krolom; odparliście ich

z naszych granic i przenieśliście w ich własne kraie nieszczęścia wojny; zwyciężyliście nietylko ludzi, ale i zawady natury; tryumfowaliście nad głodem, zimą &c. Co za przykład dla ludow, i co za straszna nauka dla nieprzyjaciół wolności! Dopiero utworzona rzeczpospolita, uzbraja swe dzieci na obronę swej niepodległości; przebywają rzeki, pną się na skały i dobywają fortec. Po wielu zwycięstwach rozszerzają nasz kray aż do granic, które nam natura przeznaczyła, scigają po lodach trzy armie, i robią uciśniony nieprzyjacielski lud wolnym i sprzymierzeńcem naszym. Tu wykorzeniają kupy, które z Anglii przybyły, karzą ich dowodcow i wracają rzeczypospolitey braci, którzy aż nadto długo obłąkanemi byli; tam pną się na Pireny, wała wszystko, co im staie na zawadzie i pokoy tylko chwalebny zatrzymał ich pęd. W innych stronach przebywają Alpy i Apenin, przechodzą rzeki Po i Adda; wszędzie gorliwość żołnierzy wsparta gieniuszem wodzow; ci układają z naygłębszą rozumą swoje plany i te z naywiększą natarczywością, to wspaniałym, to na czele i wpośród niebezpieczeństwa swych współ braci zbroynnych wykonują. O! gdybym mógł cały obraz naszych zwycięstw wystawić! gdybym mógł wszystkie imiona naszych nieustraszonych woiownikow wyliczyć! iak wielka liczba wysokich obrazow i drogich imion przychodzą mi na pamięć! Potomność zawierzy ledwie tylu zwycięstwom waszym; ale dla nas niema nic niepodobnego w historyi (Uwieńczywszy tu chorągwie rożnych armiy, rzekł daley) O wy Francuzi, co was pragną obłąkać, bądźcie niniejszym widokiem wzruszeni. Jakże, to nasi zwycięzcy nadaremnieby tryumfowali? chciejż, żeby niezgoda, i rozruchy zniszczyły ich wielkie czyny? Odprzysiążcie się dziś waszey nienawiści; za was krew się ich lała; niepokazuycie się niewdzięcznemi, w tym dniu dziek czynienia. „

Poultier opisuje jenerała Buonaparte w tym sposobie: "Buonaparte ma 27, lat, rodzik się w Korsyce, ale jest we Francyi wychowany. Dostał się w młodym bar-

dzo wieku do szkoły artyleryczney, gdzie przy swojej wielkiej aplikacyi, został wnet na kapitana wyniesionym; nie tylko matematyka i taktyka, ale i historia miała wielki powab dla niego. Buonaparte jest małego wzrostu i chudy; twarz blada, weyrażenie śmiałe i żołnierskie. W największych niebezpieczeństwach zachowuje zimną krew, nie zna boiaźni; chociażby się w najgorszym położeniu znajdował, nie zwątpi nigdy o dobrym skutku swego przedsięwzięcia. Zdaie się iż jest jego żywiołem aby walczył z przeciwnościami. W wielkich posiedzeniach jest poważnym i cichym jak Jourdan i Pichegru; pomiędzy przyjaciółmi mówi wiele i tłumaczy się jasno i otwarcie. Litteratura, filozofia i polityka mają wiele powabu dla niego. W małym ciele posiada wielką i nieustraszoną duszę, szlachetne, i czułe serce, rozum dokładny; jest dobrym synem, dobrym przyjacielem, dobrym małżonkiem i dobrym obywatelem.,

Armia jenerała Jourdana składa się ze 120,000, a jego przednia straż ze 20,000 ludzi.— Słychać iż w Genui leży znowu 7 mill. liwrow gotowych pieniędzy z kontrybucyi, które w krotce będą do Paryża odeślane.— Kanton Berneński wydał rozkaz żeby wszyscy emigranci francuzcy opuścili granice kantonu. W innych kantonach potrzeba się spodziewać iż ich to samo czeka.

Na rozkaz jenerała Buonaparte, kazał kommanderujący jenerał Meynier w Piemencie, tamtejszym mieszkańcom we 24 godzinach broń złożyć. "Nieszczęśliwe zdarzenia mówi w tej odezwie, czynią niemiejsze rozporządzenie potrzebnym: mordowano naszych żołnierzy i nie jeden niewinny był ofiarą za winnego. Chcielibyście się tym sposobem mścić za niekarność niektórych żołnierzy, na niewinnych ludziach? jeżeli wam żołnierz co złego uczynie, zaaresztujcie go i przyprowadźcie do Tortony, a we 24 godzinach będzie rostrzylany m. Lecz ostrzegam was przytym iż ktokolwiek będzie zbronią w ręku złapanym, będzie przykładnie ukarany. Nie lękajcie się mili mieszkańcy ostrości, okoliczności terażniejszy, czynią ją potrzebną. &c.,

Zaaresztowano tu przeszło 300 lichwiarzy; domyślała się iż ludior dla tego poszedł w górę, że stronnicy Baboeuf, wykupili wiele pieniędzy, żeby ich mieli gdyby się była insurrekcyja udała pogotowiu.— Chociaż flotta angielska w pobliżności Tulonu stoi, weszło tam jednak przeszłego miesiąca 67 okrętów, a wyszło 109.— Szuanie, którzy się/poddali rzeszyzpospolitey, prosili o pozwolenie, aby mogli na granicy w woysku służyć i dopomoc do zwyciężenia nieprzyjaciół oyczyzny. Ich proźba została przyjęta.— Nawet i Bernes niedługo paż krolewski i d'Authchamp udali się do Angers dla poddania się rzeszyzpospolitey.

Sesysy rady pięciu set. Sesywa d. 31 maja. Oznaczono wydatki które mają być ze skarbu narodowego i z każdego departamentu osobno wyplacane. Wszystkie wydatki naprzykład, które się całej rzeszyzpospolitey dotyczą, jako to: dla instytutu nauk, narodowej biblioteki, muzeum, marynarstwa &c będą ze skarbu narodowego zastępowane, a miejscowe od departamentów.

Sesysy d. 1 czerwca. Zona Droueta prosiła jeszcze raz o pozwolenie widzenia się z mężem. Odesłano ją znowu do dyrektoryatu.— Wdowa po Fabre d'Églantine prosiła o wsparcie. Niektóre członki wołały o porządek dniowy; ale Jean de Brie, zadziwił się dla czego rada nieprzyjmuje tak mile tej petycyi, jak przyjęła Wdowy Brysota, Buzots &c.— Odesłano potem do komisysy.

Prezydent donosił iż odebrał dowody oskarżenia przeciwko Drouetowi od dyrektoryatu. Rada zamieniła się zaraz w sekretny wydział — Względem podatku gruntowego postanowiono jeszcze, iż podatkujący zapłacą od każdego liwra, 10 liw. w cenie zboża w mandatach.

Sesysy d. 2 Ministrowi skarbowemu wyznaczono 10 mill liw. a 220 mill. wojennemu; ale im zalecono przytym, aby radzie z nich dokładny rachunek zdali.— Rada zamieniła się znowu w sekretny wydział.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

 W E S R Z O D Ę D N I A 22. C Z E R W C A 1796.

Z Konstantynopola d. 30. Kwietnia.

Dnia 26 miał ambasador francuzki obywatel Verninac publiczny wiazd i audyencyą u W. Sułtana: ta ceremonia odprawiła się iak ze strony ministra, tak ze strony Porty z wielką okazałością. Swita ministra była bardzo liczna i bogato ubrana; on sam był przepasany trzechkolorową szarfą, na głowie miał okrągły kapelus, z zawoim iedwabnym ze złotą frandzlą i piorem, oboje w kolorach narodowych; kapelus miał z przodu zagięty, aszlify i guzikiem brylantowym wstrzymany. — Przeszedszy całą tą switą po ulicach Konstantynopolu, została wprowadzoną do Porty, i w momencie była do audyencyi dywanu przypuszczona. Wszystkie ceremonie i formalności praktykowane pod czas przyjmowania posłów, były zachowane, i po nich nastąpił przepyszny obiad. Ambasador

był potym przypuszczony na salą, gdzie W. Sułtan sam na tronie siedział, i miał do W. Sułtana następującą przemowę:

Przynoszę Waszey Wysokości świadectwa przyjaźni wiernego allianta ludu Ottomańskiego. Ta przyjaźń zagruntowana na rostopney polityce ieszcze od Solimana wielkiego, utwierdzona wielą szczęśliwemi związkami, doświadczona przez trzy wieki, powiększona nawet uciskami, których doznała w nieszczęśliwych okolicznościach, stała się prawdziwym czuciem narodwym, która niedoznaiąc iuż wiecey przeskody, może łatwo pógodzić zópolne życzenia, i okazać się w oczach Europy w całej swey energii. Rzeczpospolita Francuzka niepodległa w swey polityce, nietai więcey swych skłonności; szczęśliwe meztwo, z którym walczy swych nieprzyjaciół daie iey zapewne prawo do miewienia o swey przyjaźni. Powiem więc z

Uwiedomią się Prześwietne Publikum, iż Gazeta Krakowska będzie ciągle wychodzić. Prenumerata na drugie półrocze zaczyna się od 1go Lipca, koszcie aż do nowego roku bez poczty złotych polskich 18, a z pocztą 27. Na kwartały się nieprzyjmuie. Kto iu sobie życzy pocztą trzymać, niechay na naybliższym siebie Pocztamcie złoży pieniądze, a ten iaczy ich do jeneralnego Ober Pocztamtu J. C. K. Mostei Krakowskiego odestać. Tym sposobem maze bydź pewny regularnego odbierania Gazety; inaczey gdyby się kto do jeneralnego Pocztamtu lub do kantoru Gazety prosto adresował, mogłby mieć zawód; ale przez swoy Pocztamt niebędzie miał żadnego awzodu, byle tylko zawczasu pieniądze złożył.

z rzetelnym zaręczeniem, iż już minął ten czas kiedy odgłos zdarzeń na brzegach Borsworu, Dniestru i Donau, znalazł echo Sekwany głuchym i nieczułym.— Rzeczpospolita wieszcie sobie oprócz tego, iż ten kraj, z którym ją przyjaźń łączy, jest od takiego monarchy iak W. W. rządzoną; patrzy z ukontentowaniem iż W. W. otczyliście się mądrymi ministrami, i nie zatrudniajcie się w kwiecie twej młodości, tylko rzeczami wielkimi, mając zawsze na oku chwałę i szczęśliwość twego ludu. Oby W. W. cnoty znalazły w pomyślnościach o których zamysłasz godną nagrodę! Oby wielkie nadzieie, które daiesz o sobie rzezczypospolitey nie były nadaremne! Przyymij W. W. to życzenie od iey posła, iako zakład iego partykularnego szacunku, i przywiązania do W. W. „

Ta mowa była natychmiast wytłomaczona przez drogomana Porty; potym obrocit się W. Sultan do W. Wezyra, i rozkazał mu odpowiedzieć imieniem iego posłowi; co zaraz uczynił. Słowa, które mowowił po turecku, były zaraz tłumaczone przez drogomana na francuzki ięzyk. Po skończoney mowie, oddał swe listy zaufania Mir-Alemu, który ie podał kapitanowi bafszy, a ten W. Wezyrowi, który ich na tronie złożył; poseł się potym oddalił.— Ta audyencya była oznaczona wielu zastanawiającemi nowościami. Pomiędzy innemi widziano oddział francuzkiego wojska, które było przybyło na 2 fregatach do naszego portu, że szło z zatchniętymi bagnetami za ambasadorem, aż do drugiey bramy Seraiu; tam stanęło w porządku batalii, i prezentowało broń przed W. Wezyrem i pierwszemi urzędnikami; muzyka eskorty grała po ulicach Konstantynopolu nawet.

Z Florencyi d. 28. Maia.

Francuzki minister Miot przy naszym dworze, pojechał do Medyolanu.— Z Liworu piszą, iż admirał angielski Jarvis, krąży ieszcze zawsze ze swoia eskadrą około Tulonu; wysłał kilka statków do Korsyki po świżą wodę.

Minister Francuzki w Genui wydał odezwę do Francuzow bawiących się w rzezczypospolitey Genueńskiey w tych słowach: " Dyrektoryat wykonawczy przepisał zasady, które mają być względem Francuzow osiadłych w obcych krajach zachowane.— Francya będąc rzezczypospolitą, nieuznaie za obywateli francuzkich, tylko tych, którzy przyjęli tę formę rządu; wszyscy przeciwni temu, należą do klasy wygnanych. Francya chce więc zapewnić o wierności tych obywateli, którzy tylko na moment z kraju wyszli, i którym wolno każdego czasu wrócić. Kokarda trzyczkolorowa jest powszechnym znakiem wierności obywateli francuzkich; a zatym gdzie siękolwiek znajdują nie są w żaden sposób dyspensowani nienoszenia iey. Deklaruję więc iż nieuznam za obywateli francuzkich, tylko tych, którzy ją zawsze noszą. "

Z Moguncyi d. 2 Czerwca.

Nieprzyjacielskie króki rozpoczęły się już z obustron. Pod Reindiebach, przyszło zaraz po zakończonym zawieszeniu broni do utarczki, gdzie kilku prostych i officyerów od batalionu Bamberga zostało raniionych.— Odwzoraysza słycać kanonadę pod Kirn, i nieprzyjaciel miał już być z miasta wypartem. Do korpusu Hohenlohe, przyprowadzono złapanego iednego kapitafrancuzkiego od indzynerow; oprócz innvch forpocztów były już i Latoura dragony z nieprzyjacielem w robocie; kilku ludzi zabili, i kilka koni przyprowadzili.— Dnia wczorayszego wyszła zład flotylla Williamsa.

Z Roveredo d. 31 Maia.

Francuzi atakowali nas wczoray na nowo, między jeziorom Gard i Mantui, stracili wiele ludzi, ale i nasza strata była niemala; lewe nasze skrzydło cofnęło się potey rozprawie do Tyrolu. Nieprzyjaciel grozi nam ze wszystkich stron; nasza kancelarya, lazaret i kasa, poszły także do Tyrolu.— Jenerał Beaulieu zachorował, jenerał Melas objął na iego

miejscu kommande. — W tym momencie odbieramy wiadomość, iż liczne korpus wojska francuzkiego, posunęło się aż do Solo za jezioro Gard i zdaje się zmierzać do Tyrolu. Mowią także, iż druga kolonna, chce przejść przez jezioro Como, i kraj Gryzonow.

Od Menu d. 4 Czerwca.

Francuzi żądali od Graubindczyków wolnego przejścia przez ich kraj, a w przeciwnym razie, mówią iż mieli zagrozić wojną. Listy Strabuńskie podają Reńską i Mozeli armią pod jenerałem Moreau na 100,000.

Z Moguncyi d. 3 Czerwca.

Stan armii Arcy Xcia Karóla przy otwarciu kampanii tego roczney był następujący: 1) W Hundsryckim 43 batalionów piechoty, i z korpusem granadyerów, 56 szwadronów, jazdy; oprócz tego artyllerya, minerowie, Sapeurs, Pionniers i fizylierowie. 2) Pod Kreutznach 16 batalionów piechoty, (pomiędzy temi znajduie się Salzbursk, Frankoński i inny kontyniens) i 4 szwadrony jazdy. 3) Na niższym Renie 10 batalionów piechoty; trewierskie wojska, korpus Bufsy i Rohan piechota i jazda i Carneville; 6 szwadronów Austryackich dragonów i 2 szwadrony huzarów; dragonia Wurzburska i Muństerska; dragonia jenerała Borros, Finka, Kienmeyera, Milusa i Alcaniego.

Przedwczoraz zaczęło się tu nabożeństwo dla odroczenia wszystkich nieprzyjacielskich kroków od naszego miasta i okolic, i o szczęśliwe powodzenie niemieckiej broni.

Z Wetzlar d. 4 Czerwca.

Afessorowie kamery niemieckiej Steigentesch i Bremer, mieli z jenerałem Jourdanem konferencyą. 31 miała w Karchberg, i d. 2 t. m. powrócili nazad; chcieli u niego wyrobić dla kamery rzeszy neutralność, ale słysząc iż ich miał do dyrektoryatu odesłać.

Z Wetzlar d. 5 Czerwca.

Francuzka armia wynosi na niższym Renie do 40,000 ludzi; siła Austryaków nad Siegiem niewynosi tylko 10,000 ludzi. — Sami Francuzi żądali niedawno na niższym Renie przedłużenia zawieszenia broni do 2 miesięcy, a nakoniec do 14 dni; ale i nato Austryacy niepozwolili. — Nawet i Düßeldorf musi się teraz do przymuszonyej pomocy dokładać,

Z Frankfortu d. 7. Czerwca.

Pomyślność Francuzów na prawem brzegu Renu, wznieciła tu unas powszechną trwozę. Całość nasza zawisła teraz od położenia nad rzeką Laną, i tegoż odporu, który im iak tylko nowe posiłki nadejdą gotuią, ażeby do nas przez Wetzlar i Friedberg nie wpadli; dnia wczorajszego znajdowali się w południe w Dillenburgu, a w wieczor były już ich forpoczty pod Limburgiem. Hrabia Wartensleben, idzie wyższego Renu z 7000 ludzi dla zmocnienia położenia nad Laną, niedaleko Limburga, i iak mówią do odebrania komendy na miejscu Xcia Wirtemberskiego. Jenerał Werneck, który stał z korpusem rozerwy w Kreutznach, ruszył się także dla postawienia się pod Wetzlar. Na wzgorkach Bergen będzie uformowany oboz; iak widać na to się zanosy, iż ieszcze pod samymi bramami Frankfortu może się bitwa stoczyć.

Podług listów z Hundsryku, odniesli Austryacy niejakie korzyści nad Francuzami; wypędzili nieprzyjaciela z Kirn i S. Wendel; w ostatnim miejscu stracili Francuzi 290 niewolnika. Między Birkenfeld i Hamburgiem była zwawsza walka, i pomimo tegoż odporu musieli się Francuzi ze wszystkich miejsc cofnąć, a huzary Weczala goniły ich aż do Nettkirchen w Sarsbryckim. Ale podług świeższych wiadomości mieli Francuzi napaść na szródek i lewe skrzydło Austryackiej armii, i po krwawej bitwie mieli wpaść do Meissenheim niedaleko Lautereck i do Kreutznach; armia Austryacka cofnęła się pod Alzey.

Głowa na kwatery Arcy Xcia Karola ma się jutro przenieść do Mogucyi. Jenerał Jourdan przeniósł już swoją główną kwatery do Kirchberg. — Listy z Bazylei donoszą iż 18,000 ludzi przybyło od armii Alpów jenerała Kullermanna do Befort w Alzacyi dla wzmocnienia armii, która ma wpaść do Brysgawy.

Z Obermuschel d. 5 Czerwca.

Główna kwatery jest tu jeszcze dotąd, i niepewna kiedy zjad ruszy. — Nieprzyjaciel zabiera z niesmiałością opuszczone od nas miejscy: jego siły, mówią, niewynoszą w Hundsryckim tylko 3 dywizye; nasze forpoczty stoją jeszcze za Lautereck. Liczne korpus Austryaków stanęło nad rzeką Nahe, i chce się tam utrzymać.

Od brzegow Menu d. 6 Czerwca.

Korpus wojska pod Xciem Wirtemberskim, stanęło wczoraj za rzeką Laną, i iak mutylko posiłki nadejdą, które w znaczney liczbie idą, potrafi nietylko wstrzymać nieprzyaciela, ale go nawet do pierwszych swoich stanowisk zwrocić.

Z Hiszpani d. 8 Maia.

Słychać iż nasz rząd chce zawrzeć z Francją obronny i zaczepny allians. Z Anglią zanosi się na wojnę: we wszystkich naszych portach robią wojenne okręty, i wszyscy matkowie są napomnieni aby byli do floty pogotowiu. Do Hawanny idzie jeszcze jedna flotta z 12 okrętów i kilkunastu fregat. Oboz pod S. Rochem przy Gibraltarze powiększa się jeszcze.

D O N I E S I E N I A.

Dla Dam do Tualety wybory i osobliwszy umywania i czyszczenia twarzy sposob; sprawie niewinnym sposobem i nieszkodliwie delikatna, czerstwą i przyjemną twarz, i światłą skórę; gubi przez ciągłe używanie tak piegi, tak i inne plamy, iako też i żółtości tak na twarzy, iako też na szyi i rękach, które wiele pięknych i dobrze ułożonych Dam oszpecają przez swoy nieprzyjemny kolor. Przeistacza grubość skóry w tym sposobie, że ta delikatna, biała i przyjemna się staje, i utrzymuje w najoźniejszy nawet wiek kolor twarzy czerstwy, i żywy. I można o tym na honor zapewnić skórę niewieścia, że to cale nie jest bielidło, ale owszem skład tego jest z samych kosztownych, wybornych, nieszkodliwych zapraw złożone, które własnie z dobroci natury na to są przeznaczone, aby mogły skutkować dokładnie do zrobienia skóry czystey, czerstwey, białey i delikatney; i wiele osob, które dokładnie z ukontentowaniem tego używały, mogą o tey prawdzie i skutkach łaskawie zaświadczyć, co przewyższy wszystkie pochwały, którebykolwiek dać można temu wynalazkowi.

Można dostać w sklepie JPana Beniarskiego na Floryańskiej ulicy. Buteleczka tego, iako też i sposób używania kosztuje czerwony złoty. 1.

Uwiedomia się wszelakich wierzycieli i interesantow do Dworku przedtym Szl. Grabowskich zwanego na gruncie Retoryka przy Krakowie stojącego prawo i pretensye do tegoż mających, oraz tychże samych Szl. Grabowskich na żądanie Szl. Kazińskiego przereczonego Dworku na publiczney licytacyi zakupionego terazniejszego dziedzica powoda, abyście Waszność to jest wierzyciele do okazania praw i udowodnienia pretenswi do tegoż Dworku wianych, Szla. zaś Grabowskich bywszych Dziedzicow na pretensye wierzycielskie odpowiedzenia, dokumentow do Dziedzictwa wspomnionego Dworku służących powodowi iako dziedzicowi oddania, niestawiających nawieczność odsadzenia. Dnia 28 miesiąca Czerwca roku bieżącego w sadzie Woytowsko Ławniczym Miasta J. C. K. M. Krakowa osobiście lub przez swoich pełnomocników, stawili się.